

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9CoCsp/33/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7521200576
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Miková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7521200576.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Mikovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 1, IČO: 31 320 155, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prievozská 2, IČO: 53 255 739 proti žalovanej: A. B., nar. X.XX.XXXX, bytom C. D. E. XX, zastúpená advokátskou kanceláriou SD LEGAL, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Žriedlová 3, IČO: 51 717 395, o zaplatenie 6.811,69 eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 14. marca 2024 č.k. K3-20Csp/112/2021-212

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutých výrokoch II. a IV.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania o odvolaní v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie preskúmaným rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 6.811,69 eur od 28.6.2018 do 22.12.2020 (I.), uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.415,91 eur s úrokom z omeškania z dlžných splátok vymedzených výrokom rozhodnutia (II.), zamietol žalobu v prevyšujúcej časti (III.) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v plnom rozsahu (IV.).

2. Rozhodol tak potom, čo v poradí jeho prvý vyhovujúci rozsudok zo dňa 21.4.2022 č.k. 20Csp/112/2021-142 (v tom čase Okresný súd Košice-okolie) bol zrušený uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18.7.2023 sp.zn. 9CoCsp/27/2022 z dôvodu nesprávnych skutkových zistení a právneho posúdenia veci, čo do podmienok zosplatnenia dlhu zo spotrebiteľského úveru, keď súd prvej inštancie v prípade nezmeneného skutkového stavu mal vychádzať zo záveru, že nedošlo k účinnému zosplatneniu záväzku zo zmluvy o úvere hradenom v splátkach, a mal sa opätovne vysporiadať s premlčaním práva žalobcu na plnenie a rozsahom povinnosti žalovanej na splnenie dlhu.

3. V opätovnom konaní predmetom, ktorého ostal nárok na zaplatenie sumy 5.415,91 eur s príslušenstvom súd vychádzal zo zistenia, že žalovaná a veriteľ Consumer Finance Holding a.s. uzatvorili 18.3.2014 zmluvu o poskytnutí pôžičky na bývanie (ďalej len „zmluva“) vo výške 15.000,00 eur, ktorú sumu sa žalovaná zaviazala uhradiť v 120-tich splátkach v hodnote 232,62 eur mesačne s úrokovou sadzbou 14,90% ročne, náklady žalovanej ako spotrebiteľa boli vyčíslené v hodnote 12.915,60 eur, celková čiastka, ktorú bola povinná žalovaná uhradiť predstavovala 27.915,60 eur, termín konečnej splatnosti bol vymedzený „03/2024“, termín splatnosti splátok pripadal na 20. deň v mesiaci, hodnota RPMN činila 14,90%, pri priemernej hodnote RPMN 13,34%. Súdu bolo preukázané podpisom žalovanej, že prevzala štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu mal súd potvrdenú obsahom listinných dôkazov, v zmysle ktorých s účinnosťou k 1.1.2018

nástupníckymi subjektami bez likvidácie zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. sa v časti splátkového predaja a leasingu stala VUB Leasing a.s. a spoločnosť žalobcu Všeobecná úverová banka a.s. prevzala všetky práva a záväzky týkajúce sa ostatného podnikania vrátane záväzkov z úverovej zmluvy so žalovanou. Záväzkový vzťah právneho predchodcu žalobcu a žalovanej súd posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52, § 53 Občianskeho zákonníka (OZ), aplikujúc tiež ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, prihliadajúc na podmienky zosplatnenia záväzku zo spotrebiteľského úveru v zmysle § 53 ods. 9, § 565 OZ a záväzný právny názor odvolacieho súdu vyslovený v jeho zrušujúcom uznesení. Zaoberal sa tiež premlčaním práva veriteľa podľa § 54a v spojení s § 100, § 101, § 103 OZ. Preskúmaval primeranosť dojednanej odplaty vo forme úrokov podľa § 3, § 39 v spojení s § 53 ods. 6 OZ, v zmysle ktorých dojednaná výška odplaty úveru 14,9% ročne podstatne neprevyšovala odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu zo spotrebiteľských úverov v obdobných prípadoch, ktorá v rozhodujúcom období roka 2014 činila 12,95% ročne. Konštatoval tiež riadne splnenie povinností veriteľa posudzovať spôsobilosť žalovanej ako spotrebiteľky splatiť vzniknutý dlh v súlade s § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. a nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by bolo možné považovať posudzovanú úverovú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 zákona č. 129/2010 Z.z..

4. Z predloženého splátkového kalendára mu vyplynulo, že žalovaná uhradila 16.543,80 eur do 30.11.2020, ďalšiu sumu 465,26 eur pred podaním žaloby za mesiace december, január 2021, spolu sumu 930,52 eur po podaní žaloby, 4 x 232,63 eur za mesiace február až máj 2021. Konštatoval, že žalobca vyzval žalovanú na úhradu splátky splatnej v mesiaci február 2018 do 5.6.2018 s upozornením na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia záväzkov. Veriteľ pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru oznámením zo dňa 26.6.2018. Vychádzajúc z podmienok zosplatnenia úveru, ktoré predpokladá účinné doručenie prejavu vôle veriteľa dlžníkovi mal zistené, že oznámenie o predčasnom zosplatnení nebolo doručené žalovanej, teda nenastala predčasná splatnosť záväzku a išlo o zmluvu aktívnu, ktorej posledná splátka bola splatná v marci 2024. S prihliadnutím na vznesenú námietku premlčania uviedol, že žalobca sa môže domáhať zaplata tej-ktorej splátky tri roky spätne od podania žaloby, teda od februára 2018 až do rozhodnutia súdu, keďže jednotlivé splátky sú splatné samostatne. Ako nesprávnu preto hodnotil obranu žalovanej, že žalobu je potrebné zamietnuť ako predčasnú, čo založila na úvahe, že ak nedošlo k účinnému zosplatneniu dlhu, žalobca sa v konaní mohol domáhať iba úhrady splátok splatných ku dňu podania žaloby, nie však do budúcnosti. Mal preukázané, že žalovaná úver platila nepravidelne, pričom žalobcovi patril nárok na úhradu 75 splátok splatných od 02/2018 do 02/2024. Zistil, že žalovaná po 20.02.2018 spolu uhradila sumu 7.471,23 eur, teda 32 celých splátok úveru a časť 33. splátky úveru vo výške 27,07 eur, ktoré úhrady započítal na splátky splatné od 02/2018 do 09/2020, ktoré tak boli uhradené v celom rozsahu a splátka 10/2020 bola uhradená v rozsahu 27,07 eur. Konštatoval preto, že žalobca má nárok na úhradu splátky splatnej v októbri 2020 v sume 205,56 eur a na splátky splatné od 11/2020 do 02/2024 v počte 40 po 232,63 eur, čo celkovo činilo 9.305,20 eur, z ktorej sumy žalobcovi priznal rozsah splátok zodpovedajúcich pohľadávke vo výške 5.415,91 eur ako ostala predmetom sporu.

5. Zo zistených omeškaných a neuhradených splátok dlhu v rozsahu pohľadávky uplatnenej žalobcom 5.415,91 eur priznal veriteľovi tiež nárok na úroky z omeškania v zhode s § 517 ods. 1, 2 OZ vo výške vyplývajúcej z § 3 nariadenia vlády SR č. 87/95 Z.z. v znení platnom od 1.2.2013 tak, že u splátok splatných v čase od 16.3.2016 do 26.7.2022 priznal úroky z omeškania v hodnote 5%, v prípade splátok splatných od 27.2.2022 do 13.9.2022 v hodnote 5,05% a za čas od 14.9.2022 do budúcnosti v hodnote 6,25%. V časti úrokov z omeškania, ktoré boli uplatnené v rozpore so zákonom žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP priznajúc procesne úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov proti žalovanej, keď žalobca bol neúspešný len v časti príslušenstva, pričom späťvzatie žaloby bolo zavinené konaním žalovanej, ktorá uhradila dlh po podaní žaloby. Súd zároveň nezistil dôvody pre aplikáciu § 257 CSP.

6. Proti zaväzujúcemu výroku (II). a výroku o náhrade trov konania (IV.) podala žalovaná odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP, že súd nesprávnym procesným postupom jej znemožnil uskutočniť jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b), jeho rozhodnutie vychádza z nesprávnych skutkových zistení (f) a nesprávneho právneho posúdenia veci (h). Navrhovala rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, resp. žalobu zamietnuť a priznať jej nárok na náhradu vzniknutých trov.

7. Nesúhlas so spôsobom rozhodnutia súdu prvej inštancie žalovaná zakladala na tom, že peňažné plnenie žalobca žiadal vo väzbe na predčasné zosplatenie nárokov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sa však ukázalo ako nedôvodné. Tvrdila, že ak žalobca podal voči nej žalobu o zaplatenie celého zostatku úveru, ktorý nebol v čase podania žaloby splatný, a tieto skutkové a právne dôvody nezmenil ani nepožiadaval o zmenu žaloby, rozsudok je nezákonný a v rozpore so zisteným skutkovým stavom. Pokiaľ žalobca preukázateľne podal žalobu pred uplynutím doby splatnosti svojich pohľadávok, ktoré sa nestali účinne splatnými, úkonom zosplatenia v zmysle § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ nemohol si ich ani uplatňovať v konaní a nemohli mu byť priznané súdnym rozhodnutím. Uvedené podľa žalovanej predstavovalo rezignáciu súdu na ochranu jej postavenia spotrebiteľa, keď žaloba mala byť zamietnutá ako predčasne podaná, za ktorých okolností nemali byť vôbec žalobcovi priznané trovy. Za nesprávne považovala tiež to, že súd opätovne posudzoval otázku, či došlo k platnému zosplateniu poskytnutého úveru, keď odvolací súd už priamo skonštatoval, že za nezmeneného skutkového stavu mal súd prvej inštancie vychádzať zo záveru, že k zosplateniu úveru nedošlo a mal sa už vysporiadať len s námietkou premlčania nároku, ktorý pokyn podľa odvolateľky súd prvej inštancie nerešpektoval a posudzoval vec nad rámec tvrdení žalobcu.

8. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu odkázal na svoje doterajšie podania a stanoviská s tým, že nebolo spochybnené, že žalovaná dlh riadne nehradila a pokiaľ bola žaloba doručená súdu dňa 29.1.2021, nedošlo k premlčaniu jeho nároku, keďže mal právo na úhradu všetkých neuhradených splátok od februára 2018 do času rozhodnutia súdu. Navrhoval preto rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

9. V odvolacej replike odvolateľka zopakovala svoj názor, že žalobca preukázateľne podal žalobu pred uplynutím doby splatnosti svojich pohľadávok, preto nemohli byť žalobcovi priznané, a to aj v prípade, ak počas doby trvania súdneho konania nastala ich splatnosť, nakoľko až po uplynutí splatnosti je možné žalovať akékoľvek omeškanie. Za kľúčové považoval, že u žalovanej sa jedná o samostatné splátky, s ktorými sa mala dostať do omeškania, čo je v rozpore s tvrdením žalobcu, ktorý si žalobou uplatnil celý nárok ako jeden celok. Žalobu podal dňa 29.1.2021 teda tesne pred ukončením 3 ročnej premlčacej lehoty, vychádzajúc z premisy riadne predčasného zosplatenia úveru, pričom odvolací súd v danej veci už v zrušujúcom uznesení sp. zn. 9CoCsp/27/2022 konštatoval, že nárok žalobcu nebol zosplatený.

10. Žalobca v odvolacej duplike zotrval na svojom predchádzajúcom vyjadrení a doplnil, že Civilné sporové konanie je ovládané zásadou iura novit curia, pričom strany sporu musia uviesť rozhodujúce skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval a pokiaľ aj strana sporu vedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdený nárok alebo obranu, s ktorými spája nesprávne právne následky, nie je súd takýmto jej právnym názorom viazaný, ale je povinný ich posúdiť podľa tých právnych noriem, ktoré sa na tvrdený a súdom zistený skutkový stav vzťahujú. Ak výsledky vykonaného dokazovania v uvedenom prípade umožňovali podriadiť uplatnený nárok pod iné hmotnoprávne ustanovenia, než akého sa žalobca dovoľával, bolo povinnosťou súdu uplatnený nárok takto posúdiť. Nemožno preto súdu uprieť právo tak ako to namieta žalovaná v podanom odvolaní, aby v spojení so skutkovými zisteniami urobil sám odlišné, ale právu zodpovedajúce hodnotenie žalobou uplatneného nároku.

11. Žalovaná vo svojom ďalšom stanovisku k duplike len odkázala na svoje doterajšie vyjadrenia.

12. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a procesnej prípustnosti podaného odvolania subjektom, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté prejednané odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379, § 380 ods. 1,2 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov dospievajúc k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Žalovanou tvrdené odvolacie dôvody neboli naplnené, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny v napadnutom rozsahu v súlade s § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 9. júla 2025 v pojednávacej miestnosti č.dv. 210 na II. poschodí Krajského súdu v Košiciach, miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zhode s § 219 ods. 3 CSP.

14. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, podal výklad právneho posúdenia skutkového stavu podľa relevantných hmotnoprávnych zákonných ustanovení. Zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou.

15. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré odkazuje a toto neopakuje (§ 387 ods. 2 CSP) a na zdôraznenie správnosti k jednotlivým odvolacím námietkam žalovanej uvádza:

16. Ak je aj pravdou tvrdenie odvolateľky, že súd je v konaní viazaný rozsahom skutkových tvrdení sporových strán uplatnených v ich procesnej obrane, či v procesnom útoku, súčasne platí bezvýhradná zásada, že právne posúdenie uplatneného nároku v zmysle zásady *iura novit curia* ako na to poukazoval žalobca, patrí do výlučnej kompetencie súdu. Nie je podstatné, či a pod aké zákonné normy skutkové tvrdenie uvedené v žalobe žalobca podraďuje, keďže je to súd, ktorý vyhodnocuje, ktoré právne normy možno na žalobcom tvrdené a preukázané skutkové okolnosti aplikovať. Podstatou sporu bolo právo žalobcu na peňažné plnenie pôvodne v celkovom rozsahu 6.811,69 eur spolu s úrokmi z omeškania od 28.6.2018 (v opätovnom konaní po rozhodnutí odvolacieho súdu už len v sume 5.415,91 eur) ktoré plnenie žiadal tvrdiac, že došlo k zosplateniu záväzku žalovanej zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere, teda tvrdil, že žalovaná je povinná na zaplatenie všetkých dlžných splátok úveru, ktorých splatnosť nastala skôr, než bolo medzi sporovými stranami dohodnuté, v dôsledku žalobcom tvrdeného úkonu zosplatenia dlhu. Pokiaľ sa ukázal ako nesprávny názor žalobcu, že záväzok z úveru sa stal splatným v celosti naraz, lebo nenastali účinky právneho úkonu zosplatenia v zmysle § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ, ktorá skutočnosť napokon sa stala nespornou, predmetom konania stále ostal nárok žalobcu na úhradu dlhu z úveru zo všetkých splátok, ktoré boli žalovanou neuhradené a splatné do času vyhlásenia rozhodnutia súdu. Z hľadiska vymedzenia predmetu konania teda nedošlo k žiadnej takej zmene skutkových tvrdení, ktorá by odôvodňovala požiadavku na zmenu žaloby, keďže bez ohľadu na účinnosť zosplatenia záväzku, predmetom sporu stále zostala neuhradená pohľadávka voči žalovanej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.3.2014 v rozsahu splatných a neuhradených splátok dlhu, pričom úlohou súdu bolo ustálenie výšky dlžnej sumy, ktorej rozsah závisel o toho, či do času vyhlásenia rozhodnutia nastala splatnosť tej ktorej splátky, ktorá bola žalovaná síce pôvodne titulom účinného zosplatenia, ale jej splatnosť v konečnom dôsledku vyplývala z dohody strán sporu a nastala uplynutím času do momentu vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie.

17. Súd prvej inštancie sa dôsledne riadil zásadou, že pre rozhodnutie je rozhodujúci skutkový stav platný v čase vyhlásenia súdneho rozhodnutia (§ 217 ods.1 CSP) a niet pochybností a nenapáda to ani sama žalovaná, že rozhodnutie sa vzťahuje len na splátky u ktorých nastala „*actio nata*“, teda stali sa žalovateľnými, čo je zrejme aj z odôvodnenia súdneho rozhodnutia v bodoch 44. a 48. Z hľadiska skutkového stavu, aký tu existoval v čase vyhlásenia rozhodnutia nebolo podstatné, či ku dňu podania žaloby žalobca uplatňoval peňažné plnenie zodpovedajúce splátkam splatným z titulu zosplatenia dlhu alebo z titulu, že išlo o splátky zročné tj žalovateľné ku dňu vyhlásenia rozhodnutia. Neopodstatnené je tiež tvrdenie žalovanej, aby súd prvej inštancie nerešpektoval pokyny odvolacieho súdu, keď ako sám žalobca konštatoval, odvolací súd vymedzil, že v prípade nezmeneného skutkového stavu sa má považovať úkon zosplatenia dlhu vykonaný žalobcom za právne neúčinný, pričom v opätovnom konaní súd prvej inštancie len konštatoval, že k zmenám skutkového stavu nedošlo, teda nebol preukázané doručenie zosplatenia žalovanej, pre ktoré je tvrdené zosplatenie záväzku žalobcom v žalobe neplatné a teda neúčinné. Námietku premlčania správne vyhodnotil ako nedôvodnú, s prihliadnutím na splatnosť jednotlivých splátok dlhu a všeobecnú 3- ročnú premlčaciu dobu vo väzbe na splatnosť tej ktorej splátky (§ 101, 103 OZ) a čas podania žaloby, ku ktorým záverom súdu prvej inštancie nevzniesla žalovaná žiadne vecné výhrady. Vecne správne súd tiež prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania vychádzajúc zo zásady zodpovednosti sporovej strany za procesný výsledok konania preto bolo jeho rozhodnutie v rozsahu napadnutom potvrdené podľa § 387 ods. 1 CSP včítane výroku o náhrade trov konania.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol postupom podľa § 363 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Neúspešná odvolateľka nárok na náhradu trov konania nemá a tieto je povinná nahradiť úspešnej protistrane – žalobcovi v celom rozsahu.

19. Rozhodnutie prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).